

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25849/2024
18.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Јовић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Ђорђе Николић, адвокат из ... и ГГ из ..., ради поништаја завештања и урачунавања поклона, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2298/24 од 10.09.2024. године, у седници одржаној 18.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2298/24 од 10.09.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2298/24 од 10.09.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених ББ и ВВ за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 1311/21 од 02.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неонован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи завештање покојне ДД сачињено у Лозници 23.01.2017. године које је проглашено на записнику пред Основним судом у Лозници 19.01.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је тужени ББ од покојне ДД као законски наследник добио на поклон новчана средства у укупном износу од 58.408,33 евра, тужена ВВ од покојне ДД као законски наследник добила је на поклон новчана средства у укупном износу од 40.152,18 евра и тужени ГГ од покојне ДД као законски наследник добио на поклон новчана средства у укупном износу од 53.735,65 евра. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом ББ и ВВ накнади трошкове парничног поступка у износу од 270.675,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности до исплате, док је захтев за накнаду трошкова парничног поступка преко досуђеног до трошковником траженог од 370.800,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности до

исплате одбијен. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев којим је тужилац тражио да се обавезу тужени да солидарно плате трошкове парничног поступка у износу од 423.734,00 динара са законском затезном каматом од доспелости до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2298/24 од 10.09.2024. године, жалба тужиоца је одбијена, а жалба тужених ББ и ВВ делимично усвојена, делимично одбијена, па је првостепена пресуда у побијаном делу одлуке о трошковима поступка преиначена тако што је обавезан тужилац да туженима ББ и ВВ накнади трошкове парничног поступка у износу од још 29.250,00 динара (укупно 299.925,00 динара) са законском затезном каматом од дана извршности до исплате, док је у преосталом побијаном а непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. Закона о парничном поступку).

Тужени ББ и ВВ су поднели одговор на ревизију, захтевајући накнаду трошкова.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Наиме, предмет тражене правне заштите је поништај писменог завештања пред сведоцима и урачунавање поклона, а правноснажном пресудом је тужбени захтев одбијен, као неоснован. О овом праву тужиоца, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца. Правноснажне одлуке на које се позива ревизија не указују нужно на другачији правни став јер правилна примена права у споровима који се односе на поништај завештања и урачунавање поклона зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Имајући у виду наведено не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред тога, битна повреда одредаба парничног поступка, на коју ревизија указује, није разлог за посебну ревизију, чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. Закона о парничном поступку. Осим тога, наводима ревизије оспорава се утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено по члану 407. став 2. Закона о парничном поступку. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради поништаја завештања и урачунавања поклона поднета је 05.05.2021. године. Вредност предмета спора је 500.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу изнетог, применом члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни суд је одбио захтев тужених ББ и ВВ за накнаду трошкова одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић